

Tronar på bädd så röd
dömd att evigt vakta,
en gång luftens okrönte kung
nu fjättrad tills tid blir aska

Eld så ren, bränner köttet
tänder skiljer märg från ben

Sover glömskans
befriande sömn
men drömmar ger ej
honom vila
En strimma av rök,
svart som opal,
blott stoft av det som
skall komma

Eld så ren, bränner köttet,
tänder skiljer märg från ben,
Vakna, sprid dina vingar
och låt skuggan härska än en gång.

Ondsint, förbittrad,
ruvar på hämd.
Galen av hunger,
tårar av blod...

Liv skall ge vika för död...

...och döden skall komma
för ung som för gammal
och rensa upp landet från mänsklighet

Högt över träden med
vindar av storm,
ett liv för varje år, vid
Helheims rand.
För dagar av pina för
dagar av sorg,
ett hat är övermäktigt, nu
ni döden skall dö.

Eld så ren, bränner köttet,
tänder skiljer märg från ben.
Vakna, sprid dina vingar
och låt skuggan härska
än en gång